

आद्यमित्यादि । किञ्च वाली युधि महिषस्य देवशत्रोर्वधं भ०
 कृतवान् कीदृशः अनाद्यआद्यः क्रियते येन तादृशं विक्रान्तं
 विक्रमो यस्य स तथा अनाद्यः सन्नपि विक्रमेणाद्योभूत इत्यर्थः नग्न
 पलितेत्यादिना खनट् बध्नी कीदृशं इन्द्रस्य प्रियङ्करणं प्रीङ्प्रीतौ
 कृगृज्ञा प्रीति कप्रत्यये प्रियः प्रीतिमान् महिषभयेन प्रागप्रियः
 प्रियः क्रियते अनेनेति पूर्ववत् खनट् प्रीतिजनकमित्यर्थः यदा
 इन्द्रो लोकानामप्रिय आसीत् शत्रुबधाक्षमत्वात् पुत्रकृतशत्रुव
 धेन तु प्रियः क्रियत इत्यर्थः यतो दुष्करं कृत्साध्यं एतेन इन्द्रा
 दप्यधिकोऽयं बलीति सूचितं ॥ ११४ ॥

प्रियभावुकतां यातस्तं क्षिपन् योजनं मृतं । स्वर्गे
 प्रियम्भविष्णुश्च कृत्स्नं शक्तोऽप्यबाधयन् ॥ ११५ ॥

प्रियमित्यादि । तमेवं सुरदिषं मृतं पादाङ्गुष्ठेन योजनमध्वानं ज०म०
 क्षिपन् क्षिपेत्सौदादिकस्योभयपदिनोरूपं प्रियभावुकतां यातस्त
 था स्वर्गे प्रियंभविष्णुश्चासीत् कर्त्तरिभुव इत्यनेनाद्यादिषूपपदेषु
 खिष्णुच्छुक्कजौ शक्तोऽपि समर्थोऽपि कृत्स्नं लोकमित्यर्थात् अबा
 धयन् अपीडयन् बधसंयमन इति चौरादिकः तस्य शतरि रूपं
 सदैवदृशस्त्वया शक्योजेतुं यदि त्वदस्त्राणां सामर्थ्यं दृष्टमित्यभिप्रा
 येणाब्रवीत् सुग्रीवः ॥ ११५ ॥

प्रियमित्यादि । तं मृतं महिषं पदाङ्गुष्ठेन योजनं अध्वानं भ०
 क्षिपन् प्रेरयन् प्रियभावुकतां प्राप्तः प्राक् यस्याप्रिय आसीत्
 दुष्टवधात् तस्यापि प्रियभावं प्राप्तः बाधितुं शक्तः समर्थोऽपि